

ת"פ 19377/10/14 - מדינת ישראל נגד נתן מטבייב, יונה פסקריוב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19377-10-14 מדינת ישראל נ' מטבייב ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט אביטל חן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. נתן מטבייב
2. יונה פסקריוב

הנאשמים

גזר דין בעניינו של נאשם 1

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירה שעניינה חבלה של ממש.

עלפי עובדות כתב האישום, ביום 25/5/14 בשעה 4:00 לערך, תקף הנאשם את אוריאל גפט (להלן: "המתלונן").

המתלונן ישב ב"כיכר החתולות" עם ידידתו, כשלפתע היכה הנאשם באגרופו בפניו. מששאל המתלונן את הנאשם "מה אתה עושה?", היכה אותו הנאשם באגרופו בפניו בשנית.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, דימם המתלונן משפתו.

תסקיר שירות המבחן

הנאשם רווק בן 23 שנה, הצעיר במשפחה המונה 4 ילדים שעלתה בשנת 1988 מרוסיה.

בהיות הנאשם בן 8 שנים, נפטר אביו בנסיבות שאינן ידועות, לאחר שנמצא מוטל בכביש ללא רוח חיים, כאשר לא היה ברור אם נפגע בתאונת דרכים.

המצב בכלכלי של המשפחה לאורך השנים קשה, כאשר בני המשפחה מתקיימים ממשכורתה של האם כקופאית ומקצבת שארים מטעם המוסד לביטוח לאומי.

משירות המבחן לנוער, אליו הופנה הנאשם בשנת 2009 עולה כי הנאשם סיים לימודי תיכון ללא קבלת תעודת בגרות. לאורך שנות ילדותו עבר בין מסגרות לימוד, בין היתר על רקע בעיות התנהגות ואי ביקור סדיר. בבית הספר הנאשם עמוד 1

אובחן בעבר כבעל הפרעת קשב וריכוז, טופל בריטלין ושולב בכיתה מקדמת מגיל צעיר.

לצד בעיות התנהגות וקשיים בלימודים תואר הנאשם בתסקיר כבעל תכונות מנהיגותיות, חברותי וללא בעיות אלימות.

להתרשמות שירות המבחן, לאחר מותו של אבי המשפחה התקשתה אמו של הנאשם להתמודד עם מצבו של הנאשם ולהציב לו גבולות וכן לתת לו מענה ראוי לצרכיו המיוחדים, דבר שגרם לנאשם בין היתר חוסר יציבות בתהליך גיבוש הזהות האישית ולפגיעה בדימויו העצמי. דווח כי לאורך תקופת התבגרותו חבר הנאשם לנוער שוליים ונחשף לאורח חיים בעייתי, שכלל צריכת אלכוהול בלתי מבוקרת.

בשל המצוקה הכלכלית ממנה סובלת המשפחה לאורך השנים נאלץ הנאשם לעבוד מגיל 14 שנה, במקביל ללימודיו בבית הספר. כיום מזה שנה, עובד הנאשם במגדנייה והדיווח ממעסיקיו הינו חיובי. שירות המבחן התרשם כי מקום עבודתו של הנאשם מספק מענה רגשי עבורו וכי הממונה עליו מהווה עבורו דמות אבהית תומכת, מכוונת ומציבת גבולות.

היסטוריה עבריינית והתייחסות לעבירה הנוכחית

הנאשם נעדר עבר פלילי, אך מתנהל נגדו הליך נוסף בבית משפט זה במסגרת ת"פ 68538-12-14 בגין עבירת אלימות משנת 2013. הנאשם מכחיש את המיוחס לו בכתב אישום זה.

בהתייחסותו לביצוע העבירה בה הורשע, נטל הנאשם אחריות למעשיו, ורואה בהתנהגותו תגובה אימפולסיבית ובלתי בשלה לחווית הפגיעה וההשפלה שחש מצד המתלונן. הנאשם מתאר כי בהיותו תחת השפעת אלכוהול התקשה להפעיל שיקול דעת נכון. הנאשם שלל תלות או התמכרות לאלכוהול, הדורשת התערבות טיפולית ושלל בעיית אלימות בהתנהגותו.

שירות המבחן מציין תחת גורמי הסיכון שימוש באלכוהול כדרך להתמודדות עם חסכים רגשיים, ביצוע העבירה על רקע קשיי גיבוש זהות בוגרת ובשלה והעדר בשלות של הנאשם בשלב זה של חייו לעבור הליך טיפולי.

מנגד, מציין השירות כי עם השתלבותו של הנאשם בעבודתו הנוכחית, לפני למעלה משנה, החל הנאשם לערוך שינוי בחייו, התרחק מקשרים בעייתיים וצמצם באופן משמעותי את צריכת האלכוהול. שירות המבחן מציין כי בשיחה שקיים עם אמו של הנאשם והממונה עליו בעבודתו עולה שינוי חיובי באורח חייו של הנאשם.

הנאשם אינו בעל דפוסי התנהגות עברייניים מושרשים ומגלה תובנה ראשונית באשר לבעייתיות התנהלותו בעבר, כיום מצוי בתהליך גיבוש זהות ושיקום עצמי, בין היתר תוך השקעת אנרגיה בהתקדמותו. אלו מהווים גורמי סיכוי להימנעות ממעורבות פלילית חוזרת.

בנסיבות הענין, ממליץ שירות המבחן להשית על הנאשם מאסר מותנה, צו של"צ בהיקף 240 שעות וצו מבחן בעל אופי פיקוחי, למשך שנה.

טיעוני הצדדים לעונש

בטיעוניה לעונש מציינת התביעה כי על אף שהתסקיר שהוגש חיובי בכללו והנאשם נעדר עבר פלילי, עותרת התביעה להשתת 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, התחייבות להימנע מעבירה ופיצי למתלונן בסך 1,800 ₪.

מנגד, מפנה הסנגור לנסיבותיו האישיות של הנאשם כמפורט בתסקיר, ובהן אובדן אביו והצורך שנכפה על הנאשם לצאת לעבוד בגיל צעיר.

עוד מציין הסנגור לקולא כי הנאשם נטל אחריות על העבירה והביע חרטה וכן כי המתלונן לא נזקק לטיפול רפואי בשל החבלה שנגרמה לו.

בנוסף ציין הסנגור כי הנאשם נעדר דפוסים עברייניים באישיותו וכי עונש מאסר יפגע בו במישור התעסוקתי.

בנסיבות אלו, מבקש הסנגור להימנע מהשתת עונש מאסר, לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהשית על הנאשם של"צ.

דין וגזירת דין

מתחם הענישה ההולם

בהתאם להוראת סעיף 40 ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בבצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנוהגת.

על פי עובדות כתב האישום, תקף הנאשם את המתלונן ללא כל סיבה, וגרם לו פצע מדמם בשפתו.

בית משפט העליון חזר פעמים רבות על החומרה הרבה שבעבירות אלימות ועל הצורך למגר את תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית (ע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן; ע"פ 3277/10 אגבריה נ' מדינת ישראל; ע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל).

הערך המוגן בעבירת חבלה של ממש הינו זכותו של הציבור להגנה על חייו ועל שלמות גופו. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי מדובר בפגיעה נמוכה.

נתתי משקל לכך שמדובר באירוע תקיפה ספונטני ולא באירוע שתוכנן מראש וכן לחבלה הקלה יחסית שנגרמה למתלונן, וזאת מבלי להקל ראש במעשיו של הנאשם. מבחינת חומרת המעשה ניתן למקם את מעשהו של הנאשם ברף הנמוך של העבירה.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות תקיפה ואלימות רחבה ומשתנה בין היתר ביחס לזהות התוקפים, הקרבה ביניהם, הרקע לתקיפה והחבלות שנגרמו. בחינת הפסיקה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים נפסקו עונשים הנעים בין מאסר מותנה לבין מאסר למספר חודשים, שאפשר כי ירוצה בדרך של עבודות שירות.

בעניין זה אני מפנה לשורה של פסקי דין, בהם הורשעו נאשמים בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בנסיבות דומות למקרה דנן:

ברע"פ 6136/11 פרנק ציאדה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 2/4/13) נדון עניינו של מי שהורשע בבית משפט השלום בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בלאחר שנגח בראשו של המתלונן, אשר בו חשד כי היכה את אחד מילדיו. מדובר היה בנאשם בן 47 שנה, נעדר עבר פלילי.

בית המשפט השית על הנאשם צו מבחן, של"צ, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן. ערעור שהוגש במחוזי על החלטת בית משפט השלום להימנע מהרשעת הנאשם נדחה וכך גם בקשת רשות הערעור, לבית המשפט העליון.

בע"פ (מח' מרכז) 41309-08-11 מעודד נ' מדינת ישראל (18.12.11) הורשע המערער בתקיפה הגורמת חבלה של ממש בכך שהטיח את ידו ורגלו של המתלונן במשקוף דלת רכב, אחז בצווארו, חבט אגרופיו בראשו והיכה אותו במקל. למתלונן נגרמו חבלות.

בערכאה הדיונית הושתו על הנאשם 6 חודשי עבודות שירות, ובערעור הופחת עונשו ל- **4 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.**

בת"פ (פ"ת) 8439-08-09 מדינת ישראל נ' דן עמנואל פלדמן (מיום 21.4.13)-הנאשם הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, לאחר שירק על המתלוננת- שכנתו, שביקשה כי ינמיך עוצמת המוזיקה, ירק על פניה, הדף אותה, הכה אותה במכת אגרופ בפניה ובעט בגבה. כתוצאה מכך, נגרמה למתלוננת נפחות קלה בעין. לנאשם לקות נפשית ונכות פיזית.

בית המשפט האריך מאסר מותנה שרבץ לפתחו של הנאשם, ופסק פיצוי ע"ס 1500 ₪ למתלוננת וקנס ע"ס 3500 ₪.

ת"פ 29730-02-12 מדינת ישראל נ' טגיי (מיום 21.10.13) תקף הנאשם את המתלוננים - שהינם שכניו, היכה בעורפו של אחד מהם באמצעות ידיו, איים על המתלונן האחר, אדם זקן, בתנועת שחיטה בידיו, והכה

בפניו באגרופו. למתלונן הזקן נגרם שבר באף.

על הנאשם הושתו 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, ומאסרים מותנים.

ת"פ 1646-09 מ"י -משטרת אילת נ' סביליה (מיום 17.2.10)- הנאשם הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים, לאחר שהיכה באגרופיו במתלונן, גרם לו חתך בלחי, שהצריך טיפול רפואי, ואיים עליו כי "יגמור אותו". **על הנאשם הושת מאסר מותנה.**

ת"פ 36277-04-11 (שלום אשדוד) מדינת ישראל נ' אביטבול (מיום 15.7.13) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממשית ואיומים לאחר שדחף את המתלוננת, משך אותה בשערותיה, הפיל אותה לרצפה, גלגלה במדרגות ואיים עליה בסכין מטבח. על הנאשם הושת **מאסר בפועל בן 8 חודשים**, מאסר מותנה וקנס ע"ס 1000 ₪. בערעור מיום 11.12.13 - בוטל עונש המאסר בפועל.

ת"פ 27309-09-11 מדינת ישראל נ' עטייה (מיום 3.7.13)- הנאשם הורשע בעבירות איומים ותקיפה הגורמת חבלות של ממש לאחר שהיכה את המתלונן בראשו בידו בעודו אוחז בצווארו בלפיתת חנק, ואיים עליו שישחט אותו. על הנאשם הושת **מאסר מותנה** וקנס בסך 1,000 ₪.

ת"פ 26010-06-11 מדינת ישראל נ' אלאולף (מיום 26.12.12) הורשע הנאשם בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית, ואיומים. לאחר שהמתלונן אמר לנאשם כי יתבע אותו - הלם בו הנאשם באגרופו בפניו, פגע בלסת והאוזן, ואיים על המתלונן כי הוא גמור וכי הוא יאתר את כתובתו, יבוא אליו הביתה וידקור אותו, תוך שהוא מכוון לעברו מפתח גדול. למתלונן נגרמו חבלות בעור התוף ובלסת.

על הנאשם הושתו **10 חודשי מאסר בפועל** (מהם 4 במצטבר בהפעלת מע"ת קודם בן 6 חודשים). ערעורו נדחה.

בהתחשב בנסיבות המקרה שבפני, בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנוהגת, אני סבור כי מתחם הענישה ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם הינו בין מאסר מותנה למאסר למשך חודשים בודדים, שאפשר כי ירוצה בדרך של עבודות .

העונש המתאים לנאשם

הנאשם בן 23 שנה, נעדר עבר פלילי, הודה בביצוע העבירה וביטא חרטה על מעשיו.

לנאשם נסיבות חיים עגומות בעטיין גדל ללא יד מכוונת ומכילה וללא גבולות. עם הזמן מצא הנאשם קרבה ושייכות

בקרה חבורה של נוער בעייתי, אז נחשף לשימוש באלכוהול והחל לצרוך אלכוהול בעצמו, לדבריו בנסיבות חברתיות.

לא ידוע טיב השימוש שעושה הנאשם ובשלב זה סבור השירות כי אינו בשל לעבור הליך טיפולי.

נוכח הדיווחים כי הנאשם ערך בשנה האחרונה שינוי בהתנהגותו, הכולל השתלבות בעבודה והתנתקות מגורמים שליליים, באתי לכלל מסקנה כי לא יהא זה נכון לקטוע את מהלך חייו התקין של הנאשם, על ידי השתת עונש מאסר, ולו בעבודות שירות.

בנסיבות ענין, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. פיצוי למתלונן בסך 1,800 ₪ אשר יופקד בקופת בית המשפט לא יאוחר מיום 1/5/16.
 2. 3 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים, היה ויבצע הנאשם תוך תקופה זו עבירת אלימות נגד הגוף.
 3. 240 שעות של"צ בהתאם לתכנית שתוגש על ידי שירות המבחן, לביצוע תוך שנה מהיום.
 4. צו מבחן למשך 12 שנה, כאשר מטרת הצו הינה לפקח על תפקודו של הנאשם.
- ניתן היום, 10 אפריל 2016, בנוכחות הצדדים.